

Coys Mayer

Hər şey elə

indi başlayır

Coys Mayer

Hər şey elə indi başlayır

Moskva

2006

Yazıdan gətirilmiş bütün sitatlar Müqəddəs Kitabın xüsusi qeydi olmayan geniş tərcüməsindən götürülmüşdür – The Amplified Old Testament copyright @ 1965, 1987 by The Zondervan Corporation, Grand Rapids, Michigan. The Amplified New Testament. Copyright @ 1958, 1987 by the Lockman Foundation. Used by permission.

MST hərfləri ilə işarə edimiş sitatlar, Müqəddəs Kitabın Sinodal tərcüməsindən götürülmüşdür.

Hər şey elə indi başlayır

11-13 fəsillər Coys Mayerin tam formatlı kitabındandır

Enjoying Where You Are On the Way

To Where You Are Going

@ 2006 Coys Mayer

MEDIA-MİR

Bütün hüquqlar müəllif hüquqları haqqında qanunla qorunulur.

Kitabın məzmunu və üz qabığı müəllifin yazılı icazəsi olmadan bütünlüklə yaxud qismən hər hansı şəkildə dərc edilə bilməz.

Mündəricat

1. Sevinclə Allahın müəyyən etdiyi
vaxtı gözləyin5
2. Qarşılıqlı münasibətlərdə sərbəstlik42
3. Öz sevincinizi zəhərləməyin55

1

SEVINCLƏ

ALLAHIN MÜƏYYƏN ETDİYİ VAXTI GÖZLƏYİN

İnsan ürəyində özü üçün yol qurar, amma Rəbbin verdiyi istiqamətlə addımlar.

Süleymanın Məsəlləri 16:9

Biz hər şeyi yerdəki vaxtımıza görə fikirləşir və tutuşduraraq ölçürük, Allah isə hər şeyi əbədiyyətə yönəldərək fikirləşir və planlaşdırır. Biz daha çox indiki zamana maraqlıyıq, Allah isə daha çox əbədiyyətə maraqlıdır. Biz tez bir zamanda hansısa yaxşı şeyi istəyirik, Allah isə əvvəlcə bizi dəyişdirmək istəyir. O, bizim üzərimizdə həddin-dən artıq çox işləyir, çünki Onun planında əbədi həyatımıza dair məqsədi var. Bizim görmədiyimiz və başa düşmədiyimiz şeyləri Allah görür və başa düşür. O, həmişə hər şeyin istədiyimiz kimi alınmadığına görə kefinizin pozulmasını yox, ancaq Ona etibar etməyimizi istəyir. Əgər biz tamamilə özü-müzü Allaha etibar etməsək, həyatda heç vaxt lazımınca ürəkdən sevinə bilmərik. Bu və ya başqa şeyin necə və nə vaxt

baş verəcə-yi barədə bizim öz təsəvvürümüz var. Alla-hın nəinki həyatımız üçün müəyyən planı, həm də Onda bu planın hər bəndi üçün dəqiq vaxt var. Bizim hər anımız Onun əlindədir (Məzmur 31:15). Allahın müəyyən etdiyi vaxta qarşı durmaq, Onun iradəsinə qarşı durmaqdır. Allahın vaxtından kənar qal-maq, Onun iradəsindən kənar qalmaq de-məkdir. Allahın bizdən nə edəcəyimizi istə-məsini bilə bilərik, amma Allahın vaxtını heç vaxt bilmərik.

Allaha vaxt verin!

Bir müddət sonra İbrama görüntüdə Rəbbin bu sözü nazil oldu: “Ey İbram, qorxma. Sənin qalxanın Mənəm. Mükəfatın çox böyük olacaq”. İbram dedi: “Ey Xudavənd Rəbb, mənə nə verəcəksən? Mənim övladım yoxdur, evimin sahibi bu Dəməşqli Eliezer olacaq”. İbram sözünə davam etdi: “Sən mənə övlad vermədiyin üçün evimin nö-kə-ri mənim varisim olacaq”. Ona Rəbbin bu sözü nazil oldu: “O sənin varisin olmayacaq, öz belindən gələn sənin varisin olacaq”. Rəbb onu bayıra çıxarıb dedi: “Göyə bax, oradakı ulduzları

saya bilərsənsə, say”. Yenə dedi: “Nəslin o qədər olacaq”.

Yaradılış 15:1-5

Allah İbrama gələcəkdə onu gözləyəcəyi şeylər barədə tamamilə aydın surətdə dedi. Yalnız bunun nə vaxt baş verəcəyini demədi. Tez-tez bunun bizə də aidiyyəti var. Arzularımızın həyata keçməsinə gözləyənlərə qədər dualarımızın cavabını gözləyirik, biz hər vaxt ürəkaçan əhval-ruhiyyəni qoruyub saxlamağa müvəffəq oluruq. Allah bizə nə vaxtsa nə isə deyəndə biz bununla doluruq. Biz sanki Allahın dedikləri ilə “hamilələr” kimi oluruq. Bu olduqca uşağın anadan olmasına bənzə-yir. Əvvəlcə mayalanma baş verir, sonra qadın orqanizmində baş verən böyük dəyişikliklər müddətində doqquz ayın gözlənilməsi başlayır. Döllənmə böyüyür. Valideynlər uşağın dünyaya gəlişinə hazırlaşır, uşaq üçün lazım olan əşyaları alırlar. Hamiləlik dövründə ananın orqanizmində baş verən proseslərin çoxunu görmədiyimiz kimi, eləcə də biz Allahın vədlərini gözlədiyimiz dövrdə ruhani aləmdə nəyin baş verdiyini görmürük. Əgər biz nəyinsə baş verdiyini görmür və hiss etmiriksə, bu əsla o demək deyil ki, heç nə baş vermir. Allah Özünün ən yaxşı işlərini gizli saxlayır,

çünkü Öz övladlarını təəccübləndirmək Onun xoşuna gəlir.

Ismail – İshaq deyil

İbramin arvadı Sarayın uşağı olmurdu. Onun Həcər adında Misirli bir qarabaşı var idi. Saray İbrama dedi: “Bax Rəbb mənim bətnimi bağladı ki, uşağım olmasın. Qarabaşımla yaxınlıq et, qoy o mənim üçün uşaq doğsun”. İbram Sarayın sözüne qulaq asdı. Yaradılış 16:1-2

İbram və Caray gözləməkdən yoruldu və bu hadisəni necə tezləşdirmək barədə ciddi olaraq fikirləşməyə başladılar. O zaman Sarayın ağına belə bir fikir gəldi: qoy onun qarabaşı onlar üçün uşaq doğsun. Ona elə gəlirdi ki, bu xüsusdə Allah heç nə etmir və o, özünün hərəkət etməsini qərara alır.

Bu sizə tanışdırmı? Duanıza cavab gözləyən zamanlarda balaca Müqəddəs Ruh olmağın “parlaq” ideyası nə vaxtsa ağınıza gəlibmi?

İbram Saraya qulaq asdı və nəticədə İsmail doğuldu. Amma o, Allahın onlara vəd etdiyi uşaq deyildi. Vəd edilmiş uşaq, İshaq anadan olanda İsmailin on dörd yaşı var idi. Buna ehtimal

edilən vaxtdan daha çox vaxt keçmişdir, çünki “ismaillər” dünyaya gətirəndə bizə itaət-sizliyimizin nəticələri ilə üzləşmək lazım gəlir. Biz şəxsi planımızın olmasını və Allahın onu icra etməsini istərdik. Amma Allah mənə onu öyrətdi ki, şəxsi gücümüz sayəsində nəsə “dünyaya gətirəndə”, O, əsla bunun qayğısına qalmaq və buna görə ödəmək borcunda deyil. “İsmail” heç vaxt bizə sevinc gətirməyəcək. Əlbəttə biz onu sevirik, çünki o bizim əməyimizin bəhrəsidir, bizim üçün isə nəyə gücümüzü sərf etməyimizin və nəyin üzərində zəhmət çəkməyimizin böyük əhəmiyyəti var. Amma bu o demək deyil ki, etdiklərimiz mütləq bizə sevinc gətirəcək. İnsanların çoxu böyük işlərdən yapışır nəticədə isə ümidləri boşa çıxır. Allah demirdi ki, biz tikə bilmərik, amma O deyirdi ki, **“Evi Rəbb tikməzsə, bənnələrin zəhməti boşa gedər”** (Məzmur 127:1). Siz zəhmət çəkirsiniz və müvəffəqiyyətinizin bütün əlamətlərini görürsünüz, amma bu tamamilə sizi sevindirmir. Bu dəhşətdir. Biz nəsə “düzəldə” bilərik, amma Allah bunu etməyi bizə deməyibsə, onda əməyimiz əbəs yerə gedəcəkdir.

İnsanların çoxu ömrü boyu müvəffəqiyyətə pillə-pillə dırmaşib çıxırlar və onun zirvəsinə

çatanda görürlər ki, nərdivan o tikiliyə söykənməyib. Mən istəmirəm ki, buna bənzər şeylər mənim də başıma gəlsin. İnanıram ki, siz də həmçinin bunu istəmirsiniz. Başa düşün ki, Allah bizi tək cə görməyə çağırmayıb, O, bizim çağırışımıza həmişə sevinc də əlavə edib. O, bizi uğursuz etmək istəmir. Əksinə O, bizə sulh və sevinc verir (Romalılara 14:17). Çoxları öz əməyinin zəhmətindən heç sevinmir, amma bu Allahın övladlarına aid olmamalıdır. Sevinc – Allahın hədiyyəsidir (Vaiz 5:19). Əvvəllər həyatımda heç bir sevinc hiss etməmişəm, indi də istəmirəm ki, bu yenidən təkrarlansın.

Sevinc – Allahın hədiyyəsidir

İnsan üçün mənim gördüyüm yaxşı və gözəl olan budur ki, o yeyib-içsin və Allahın ona verdiyi bir neçə günlük ömründə səma altında çəkdiyi bütün zəhmətlərindən zövq alsın, çünki ona düşən bəxşiş budur. Həmçinin Allah hər kəsə var-dövlət bəxş edərək qüvvət verib ki, ondan yesin, payını götürsün və zəhmətindən zövq alsın. Bu, Allahın hədiyyəsidir.

Vaiz 5:18-19

Təkcə dünyanın hər şeyi ona verə biləcəyini özündə hiss edən insan bu sözləri yazmışdır və o deyirdi ki, özümüzdə olan şeylə sevinməyi bacarmalıyıq, çünki bu, Allahın hədiyyəsidir. Amma biz Allahın qərarlaşdırdığı vaxtdan əvvəl nəsə “hasil ediriksə”, “vaxtından əvvəl hasil edirik”, bu da bizdə cevincə yox, üzülmə əmələ gətirir. İbrahim və Saray nəticəsi İsmail olan səhvi etdilər. Allah İsmailə xeyir-dua verdi və ondan millətlər törətdi, çünki o da İbrahimın oğlu idi (Yaradılış 17:15-22). Əgər Allaha itaətli olarıqsa, Onun bizə olan hədsiz sevgisi hətta səhvlərimizi də bizim xeyrimizə döndərir. İsmail Allahın yox, İbhamla Sarayın əməyinin bəhrəsi olmasına baxmayaraq, Allah ona xeyir-dua verdi. Biz də İbrahim və Saray kimi ehtiyatsızlıq etsək və Allahın iradəsini tamlığı ilə yox, qismən yerinə yetirsək, onda çox şeylərə nail ola bilməyəcəyik.

İsmail İshaqın varisi ola bilməz

Rəbb dediyi kimi Saraya nəzər saldı və ona söylədiyi sözü yerinə yetirdi: Sara hamilə oldu və İbrahimin qocalıq çağında – Allahın ona söylədiyi vaxt bir oğul doğdu. İbrahim Saradan doğulan oğluna İshaq adını qoydu.

Yaradılış 21:1-3

Nəhayət, İshaq doğuldu və üç il İsmaila birlikdə yaşayıb böyüdülər. Bütün bu müddət ərzində İsmail İshaqa istehza edirdi. O zaman Sara mütləq İsmailin bu evdən getməsinə İbrahimə dedi və Allah da onun sözünü təsdiqlədi: **“Uşaqdan və cariyəndən ötrü narahat olma. Saranın sənə söylədiyi bütün sözlərə qulaq as, çünki İshaqdan törəyənlər sənin nəslin adlanacaq”** (Yaradılış 21:12). İsmail İshaqın varisi ola bilməz, çünki bu, Allahın planında yox idi.

Bəzən bizə nəyisə öz gücümüzdə etməkdən əl çəkməyə çalışmaq lazımdır. Allah bizim varis olmağımızı istəyir, zəhmətkeş olmağımızı yox. Biz Allahın varisləri və Məsih İsanın irs şərikləriyik (Romalıılara 8:17). Varislər digərlərinin zəhmət çəkdiklərini alırlar. O, varislik üzərində çalışmır, sadəcə bu onun adına keçir. Nəyə görə artıq sənə məxsus olan şeyi qazanmaq üçün çalışmalısən?

İsmailin adının mənası **“O, insanlar arasında vəhşi eşşək kimi olacaq: o hamıya, hamı isə ona qarşı çıxacaq...”**, İshaqın adı isə “gülüş” deməkdir (Yaradılış 16:12). Bununla da hər şey deyildi. Allahın vaxtını gözləməkdən imtina edərək öz şəxsi iradəmizin və vaxtımızın ardınca gedən zaman çox böyük

xoşagəlməzlərlə qarşılaşa bilərik. Amma Allahı gözləyəndə Onun vədlərinin yerinə yetirilməsi bizə sevinc gətirir. Gözləmək çətin-dir, amma bunun əvəzində gözlədiyimizi alanda necə bir sevinc yaşayırıq!

Allahın yolu daha yaxşıdır

Rəbbin aqlını kim dərk etdi? Ona kim məsləhətçi oldu?

Romalılara 11:34

Gəlin öz-özümüə aydınlaşdırmaq ki, Allah bizdən aqıldır. Onun ideyaları bizimkindən daha yaxşıdır. Həyatımda mütəəssir olduğum o çoxlu ümitsizlikləri xatırlayaraq, artıq gözlə-məkdən ümidimi itirdiyim zamanlarda öz şəxsi vaxtımla nəyisə etməyə çalışanda başa düşdüm ki, etdiyim o şeyə hazır deyildim. Allah da bu-nu bilirdi. Mən tez-tez sual verir-dim: “Niyə, ay Allah, niyə?”, “Nə vaxt axı, ey Allah, nə vaxt?”. Amma Allah mənə cavab verməyə ha-zırlaşmırdı. Yadda saxlayın ki, Allah Ona eti-bar etməyimizi istəyir.

İllər keçdikcə başa düşdüm ki, insan Allaha etibar edirsə, onda o, Ona suallar vermir. Çətinliklərlə üzləşəndə biz deməliyik: “Rəb-bim, mən tamamilə Sənə etibar edirəm. Mən inanıram ki, Sən məni sevirsən və Özün lazım hesab

etdiyən zamanda hər şeyi ən yaxşı şəkildə edəcəksən”. Allahın Ona necə rəftar etməsini bizimlə məsləhətləşməsinə ehtiyacı yoxdur, O bizdən inam gözləyir.

Allah ona Öz yolunu göstərməsindən ötrü Musa dua edirdi: **“Əgər mən Sənin gözündə lütf tapmışamsa, Öz yolunu mənə agah elə ki, Səni tanıyım və gözündə lütf tapım...”** (Çıxış 33:13). Bizə daim bu dua ilə dua etmək lazımdır və Allah yolları Allahın Özünün müəyyən etdiyi vaxtda özünə daxil etməsini yadda saxlamalıyıq.

Allahın təyin etdiyi vaxtın nə vaxt gələcəyini bizə hökmən bilmək lazım deyil

İsa cavab verdi: “Atanın hökmü ilə təyin olunan vaxtları və tarixləri bilmək sizin işiniz deyil”. Həvarilərin işləri 1:7

Allahın planına daxil olmayan nəyisə etməyi qərarlaşdıranda və eyni zamanda da özümüz bunu seçəndə ümitsizləşirik, həyatda sevincimizi itiririk. Biz nə isə daha çox istədiyimiz zaman özümüzü inandırmalıyıq ki, bu istəyi Allah bizim ürəyimizə qoysun.

Mən məqsədyönlü insanam və həmişə nəyəsə can atıram. İstəyimə nail olmaqdan ötrü öz inamımı tətbiq etməyə cəhd edirdim. Buna müvəffəq olmadığım zamanda özümü uğursuz hiss etdim və hesab etdim ki, inamım işləmir yaxud iblis mənim xeyirdualara yolumu bağlayıb. İndi isə uzun müddətdən sonra Allahla sıx ünsiyyətdən başa düşdüm ki, öz inamımı tətbiq edə bilərəm və etməliyəm, amma Allahın Özünün, Onun Özünün təyin etdiyi vaxt var. “Öz vaxtında” (1Peter 5:6), “təyin etdiyi vaxtda” (Yaradılış 18:14), “vaxtın tamlığında” (Qalatiyalılara 4:4) – bu ayələrdə Allahın seçdiyi vaxtlar haqqında danışılır. İsanın Özü demişdir ki, vaxtı və müddəti bilmək bizim işimiz deyil. Buna nə qədər vaxtın getməsindən asılı olmayaraq hər gün gözləməliyik, bu da həmişə hə-yatda sevinəcəyimizi gözlədiyimiz şərtlərdən biridir. Hamilə qadın haqqında deyilir: o boyludur. Duşunurəm ki, bizlərdən çoxu “hamilədir”. Mən də həmçinin “hamiləyəm”. Allah mənə nəsə deyib urəyimə nəsə qoydu, amma bu indiyəcən yerinə yetirilməyib. Onun dediklərinin bir qismi artıq on beş-on altı ildir ki, mənim urəyimdədir. O vaxt Onun mənə dediği digər şey isə yerinə yetirilib.

Əvvəllər bu məni karıxdırırdı, indi isə heç həyəcanlandırmır. Allahın təyin etdiyi vaxt hər hansı gündə, hətta bu gün də gələ bilər.

Qəfildən!

Biz səhər hansısa böyük problemlə yuxudan dururuq, ancaq yatmağa onsuz gedirik. Allah qəfildən və insandan gizlin hərəkət edir. O, birdən bizim üçün gizlin etdiyini görünən edir. Dirilmədən sonra İsa şagirdlərinə və Özünün digər ardıcılılarına öyüd-nəsihət verir: **“...Yerusəlimdən kənara çıxmayın, Atanın verdiyi, Məndən eşitdiyiniz vədin həyata keçməsinə gözləyin”** (Həvarilərin işləri 1:4). İsa onlara gözləməyi söylədi. Gözləmək isə çətindir. Elə an olub ki, mən Allaha demişəm: “Mənim nə etməyimi Sən istəyirsən?”. O mənə həmişə cavab verərdi ki, “Gözlə!” Amma nə qədər gözləməyimi demədi. Gəlin nə qədər gözləmək lazımdırsa, o qədər gözləməyi öyrənək.

İsa şagirdlərinə gözləmələrini söylədikdən və göyə Atanın yanına qalxdıqdan sonra görün şagirdlər nə etdilər: **“Onlar şəhərə girib qaldıqları evin yuxarı otağına çıxdılar...”**

(Həvarilərin işləri 1:13).

Şagirdlər gözləmə müddətlərini məhdudlaşdırmadılar. Onlar qəsdlə İsanın nəsihətinin ardınca gedərək nə qədər lazımdır gözlədilər. Onların gözləmələrinin nəticəsində nə baş verdi? **“Əllinci Gün bayramı zamanı onların hamısı bir yerə yığılmışdı. Birdən güclü külək uğultusu kimi göydən bir səs gəlib onlar oturan evin hər tərəfini bürüdü”** (Həvarilərin işləri 2:1-2). O vaxt necə ki onlar gözləyirdilər, qəfildən gözlədikləri gəldi. Təkcə onu fikirləşin ki, hələ bir an bundan qabaq onlar gözləyirdilər, növbəti anda isə gözlədiklərini aldılar! Belə gözlənilməzlik həyatı məftun edir!

Hamilə qadın doğuş vaxtı yaxınlaşanda axşam yatağına uzanıb düşünür: “Bu, gecə də baş verə bilər”. Səhər oyananda o yenə də düşünür: “Bu, bu gün gündüz də baş verə bilər”. Beləliklə, bu xoş hadisə baş verənə qədər beləcə davam edir. Biz də belə yanaşma ilə gözləsək, onda həyatda sevinc taparıq.

Allah yanımızdan keçir

**Musa dedi: “İzzətini mənə göstər”.
Rəbb dedi: “Mən bütün xeyirxahlığı
Sənin qarşından keçirəcəyəm və Rəbb**

olan adımı qarşında bəyan edəcəyəm. Kimə istəsəm, lütf göstərəm, kimə istəsəm, rəhm edərəm. Sonra O davam etdi: “Üzümü isə görə bilməzsən, çünki Məni görən adam sağ qalmaz”. Sonra Rəbb dedi: “Budur, Mənim yanımda yer var, elə burada, bu qayanın üstündə dur. İzzətim keçəndə Səni qayadakı bir yarığa qoyacağam; Mən keçənə qədər səni əlimlə örtəcəyəm. Sonra əlimi səndən çəkəcəyəm və sən Məni arxadan görəcəksən, amma üzümü görməyəcəksən”. ÇIXIŞ 33:18-23

Allah Musanın xahişini yerinə yetirdi, biz də bu dərsdən nəticə çıxarıb ürəklənməliyik. Dərs belədir: biz heç vaxt Allahın necə keçdiyini görə bilmərik, amma Onun nə vaxt keçdiyini bilirik.

Allah Musanı qayaların yarğanında gizlətmişdi. Qaya İsanın timsalını göstərir və nə qədər ki Allah yoldadır bizə xeyirdua verməsindən ötrü biz də orada istirahət edə bilərik. Biz Onun necə yaxınlaşdığını tez-tez görmürük – bizim vəziyyətimiz hər gün əvvəlki kimi qalır – amma Allah gündən-günə daha da yaxın gəlir.

Allah keçib getdi və əlini götürəndə Musa Onu arxadan gördü. Mənim xidmət edən komandam və mən həmişə bu prinsipin kon-

fraslarımız, radio-teleproqram yaxud kaset təlimləri vasitəsilə necə fəaliyyət göstərdiyini görürük. İnsanlar daim bizə illərlə onların böyük problemləri olduğunu deyirlər, amma onlar bu problemlərdən ya konfranslarda, ya proqramlar ya da kasetlər vasitəsilə azad olduqlarını söyləyirlər. İnsanların çoxu ibadətərimizə xəstə gəlir, amma gedəndə sağlam gedirlər. Bir qadın iyirmi dörd ildir bel ağrılarından əziyyət çəkirdi, ibadətərimizdə ona dua edəndən sonra belində artıq ağrılar yox oldu. Əgər bu insan artıq iyirmi dörd ildir bu problemi həll edə bilmirsə, onda o, Allahdan kömək gözləyir. Allah bu ibadətdən keçib getdi, qadın da evinə şəfa tapıb qayıtdı.

Başqa bir qadını isə qucaqlarında gətirmişdilər: o, dəhşətli baş ağrılarından artıq gəzə bilmirdi. Onun üzərinə əl qoyub dua etdilər. Təxminən üç dəqiqə biz onun xəstə bədəninə həyat sözünü dedik və birdən-birə gördük ki, Allahın qüvvəsi onun üzərinə çökür. O ibadətdən Allahı izzətləndirərək evinə sağlam qayıdır. İnsan ibadətə qucaqlarda gəlib, sonra isə o öz ayağı ilə çıxıb gedirsə, düşünürəm inamla demək olar ki, İsa ibadət vaxtı oradan keçmişdir.

Bir ər-arvad mənə yazdı ki, boşanmaq dərəcəsinədəirlər. Onlar ailədə qarşılıqlı

münasibətlər haqqında bizim teleproqramlara baxdılar, nikah haqqında bir neçə kasetlərə qulaq asdılar. Bundan sonra Allah bu cütlüyün ürəyini dəyişdi. Onlar ailələrini qoruyub saxladılar, birlikdə məbədə getdilər və həbsxanalarda xidmətə cəlb edildilər. Düşünü-rəm ki, İsa bu hadisələrin gedişindən də yan keçmədi. Onun necə gəldiyini onlar görmədilər, amma qəfildən böyük dəyişikliklər baş verdi və ümitsizlik ümidlə əvəz olundu.

Allah qəfildən gələcək

Budur, Mən Öz elçimi göndərirəm. O, önümdə yol hazırlayacaq. Axtardığınız Xudavənd qəflətən Öz məbədinə gələcək. Görmək arzusunda olduğunuz Əhd Mələyi gələcək, deyir Ordular Rəbbi.

Malaki 3:1

Siz Allahı gözləyirsiniz? Geri çəkilməyin! Allah qəfildən gələcək! Bu artıq bu gün də baş verə bilər. Allah sizi sevir və sizin üçün çox yaxşı şeylər hazırlayıb. Buna şübhəniz olmasın! Bunu gözləyin! Ona ümid bəsləsəniz, heç zaman

ümidiniz boşa çıxmaz yaxud utanc
qalmazsınız (Romalıları 5:5).

Sükut illəri

İsa üçillik xidmətinə otuz üç yaşında hazırlaşdı. Çoxları isə otuzillik xidmətinə iki-üç həftə ərzində hazırlaşmaq istəyir. Biz hər şeyi dərhal almaq istəyirik və Allahın buna imkan verməsini gözləyirik. Amma əgər biz hələ bunu qəbul etməyə hazır deyiliksə, O, istədiklərimizi verməyə hazırlaşmır.

Özünün yer üzündəki varlığında İsa xidmətə hazırlığın bir neçə mərhələlərini keçdi. Bu haqda İbraniyə Məktub 5:8-9-da oxuyuruq: **“O, Oğul olduğu halda çəkdiyi əzablarla itaətli olmağı öyrəndi. Kamilliyə çatandan sonra Ona itaət edənlərin hamısı üçün əbədi xilas qaynağı oldu”**.

İsanın, mənim onları adlandırdığım kimi sükut illəri olmuşdu. Onun səkkiz günü tamam olanda qanunun tələbinə görə O, sünnet olundu. Sonra O, məbəddə Allaha həsr edildi və bundan sonra Yazıda Onun on iki yaşı tamam olana qədər Onun haqqında heç bir şey xatırlanmır. O zaman O, məbəddə müəllimlərin arasında

oturub onlara suallar verirdi (Luka 2:41-51). Bu sükut illərinə dair Allahın Kəlamında tapdığımız yeganə şey o idi ki, İsa **“...böyüyür, qüvvətlənir və hikmətdə yetkinləşirdi. Allahın lütfü də Onun üzərində idi”**.

On iki yaşla otuz yaş arasında İsanın on səkkiz il sükut illəri olmuşdu, o vaxtlar hələ heç kim Onun haqqında heç nə eşitməmişdi. Bu illər ərzində O, nə iləsə məşğul olmalı idi. Axı, nə ilə? Valideynləri Onu məbəddə tapıb evə apar-dılar: **“Sonra İsa ata-anası ilə Nazaretə qayıtdı. O, ata-anasına itaətli idi. Onun anası isə bütün bu şeyləri öz ürəyində saxlayırdı. İsa böyüyürdü və hikmətdə artırdı. O Allahın və insanların qarşısında lutf qazanırdı”** (Luka 2:51-52). Yaxud başqa sözlə desək, bütün bu illər ərzində O, mükəmməlləşdi, böyüdü, bizə də çox şeydə böyümək lazımdır, sükut illəri isə bunda bizə kömək edir.

Vəftizçi Yəhyanın da sükut illəri olmuşdur: **“Körpə isə böyüyüb ruhən qüvvətlənirdi və İsrail xalqına görünən günədək çöldə qaldı”** (Luka 1:80). Bu insan hələ ana bətnindən Allah tərəfindən Missiyanın müjdəçisi, Allahın qüvvətli xidmətçisi çağrılmışdı, amma onun haqqında anadan olduğu gündən xidmətə başladığı

günə qədər heç nə yazılmayıb. Bütün bu illər ərzində nə baş vermişdir? Allahın Kəlamı deyir ki, o, hikmətdə böyüdü və ruhda möhkəmləndi.

Biz çətinlikləri keçərək ruhda möhkəmlənir və güclü oluruq. O zaman imanımız, dərrakəmiz və anlamımız böyüyür, hikmət və biliyimiz artır. Allaha və insanlara qarşı daha açıq gözlü və həssas oluruq. Biz həm Allahın Kəlamından, həm də həyat təcrübəmizdən öyrənirik: **“Oğlum mənim hikmətimə diq-qət yetir, qulağını müdrək sözlərimə tərəf çevir”**

(Süleymanın Məsəlləri 5:1).

Musa Allahın seçilmişsi idi, amma ona hər cür vəziyyətdə necə hərəkət etməkdən ötrü müdrəklik lazım idi: **“Çox illər keçdi, Musa böyüdü. Bir dəfə o öz xalqının yanına getdi və onların ağır zəhmətini gördü. Bir Misirlinin onun xalqından olan İbranini döydüyünü gördü. Musa ətrafına baxıb heç kəsin olmadığını görəndə Misirlini öldürüb qumda gizlətdi”** (Çıxış 2:11-12). Bu hadi-sədən çox keçmədən Musa iki İbraninin bir-biri ilə dalaşdığını gördü və onların arasında sülh yaratmağa çalışaraq aralarına girdi (Çıxış 2:11-12). Onların Musaya acığı tutdu və biri ona dedi: **“Səni bizim üstümüzdə kim başçı və hakim qoyub?**

Yoxsa Misirli ni öldür-düyün kimi mənə də öldürmək fikrindəsən?” (ÇIXIŞ 2:14). Musa etdiyi işin onlara məlum olmasını başa düşərək Midyan torpağına qaçdı. O, orada qırx il yaşadı. Bütün bu illər ərzində onun nə ilə məşğul olması haqqında az yazılıb. Bu, sükut illəri idi. Bir gün yanar kollar arasında Allah Musaya görün-dü və onu nə üçün çağırdığını dedi. Müqəddəs Kitabda yazılıb ki, Musa yer üzün-də o dövrün ən itaətkar insanı idi (Saylar 12:3). O, bu sükut illəri ərzində dəyişmişdi. Düşünürəm ki, o öz çağırışını yerinə yetirmək üçün Allah onu hazırlayırdı.

Yusif yuxusunu danışanda qardaşları özlərini təhqir edilmiş hiss etdilər. Onlar ona paxıllıq edirdilər, belə ki, çoxları bu cür xəstəlikdən əziyyət çəkir. Yuxusunu danış-mamaqdan ötrü Yusifə çox böyük müdriklik lazım idi. Güman etmirəm ki, Yusif danışanda qardaşları sevin-sinlər: “Mən sizin hamınızın mənə necə səcdə etdiyinizi gördüm”. Amma Yusif müdrikcəsinə hərəkət edə bilməzdi, çünki o, hələ müdrik deyildi. Müdriklik həyat təcrübəsindən irəli gəlir. Sonra qardaşları onu qul kimi satdılar, atalarına isə dedilər ki, vəhşi heyvanlar onu parçaladı. Yusifi Misirə gətir-dilər, amma

Allahın lütfü onun üzərində idi, ona görə də insanlar ona hüsn-rəğbət bəsləyirdilər. Tamamilə günahsız olan Yusif zindanda heç bir il də qalmadı. Amma Allah həmişə onunla idi və Onun təyin etdiyi vaxtda o, ucaldı. O zamanlarda Yusifdən çox firon hörmətli adam idi.

İnanın ki, Allahın vaxtı gəlib çatanda nə iblis, nə də heç bir insan bizi ucaltmağa və xeyir-dua verməyə Allaha mane ola bilməz. Əgər biz Allahın müəyyən etdiyi vaxtdan əvvəl nəyisə əldə etməyə çalışsaq, bizdə heç nə alınmayacaq. O zaman uğursuz olacağıq. Biz Allaha kömək etmək əvəzinə Ona mane olacağıq. Hər şeyin öz vaxtı var. Onun nə vaxt gələcəyini dəqiqliyi ilə təkcə Allah bilir. Belə ki, hətta nəyisə gözlədiyiniz vaxtda da həyat-da sevinin. Onun hər gününə sevinin!

Mən həyatımdakı sakitlik illərini xatırlayıram. Artıq bilirdim ki, xidmətə çağırılmışam, amma heç nə baş vermirdi. Bu mənim iman etdiyim zamanda olmuşdu, amma görmürdüm. Bəzən bizim hər birimiz sanki heç nəyin baş vermədiyini, sanki heç kimin, hətta Allahın da yadına düşmədiyimizi hiss edirik. Biz düşünürük ki, Allahı eşitmirik. Bizə elə gəlir ki, sanki Allah bizi səliqə ilə rəfə qoyub və nə vaxtsa

bizim ona yenə də lazım olub-olmayacağımız məlum deyil.

Gözləyin! Gözləyin! Gözləyin!

Hərdən bizə elə gəlir ki, artıq çox uzun müddətdir gözləyirik. Daha yorulmuşuq və hiss edirik ki, artıq belə davam edə bilməz, amma sonra ola bilsin əhəmiyyətsiz görünən nə isə baş verir. İlyas peyğəmbər kimi bizdə üfüqdə insan ovcu boyda bulud görürük (1Padşahlar 18:44) və bu bizdə ümid yaradır ki, tezliklə yağış yağacaq. Bəlkə sizin “bulud” – Allahdan sizə deyilən bir neçə sözdən ibarətdir. Ola bilsin ki, artıq duanızın cavabı yaxınlaşır. Allah bilir ki, siz hələ sağsınız və cavab gözləyirsiniz, həm də bu sizi sevindirir. Bəlkə Allahın sizi xidmətçi olmağa çağırdığını bilirsiniz və budur, sizi qardaşlar yığıncağına yaxud qadın dua qrupunun toplantısına vəz etməyə dəvət edirlər. Bu dəvət sizdə ümid yaradır ki, üzünüzə qapılar açılmağa başlayır. Eyni şeyi mən də hiss etmişəm. Mənim çox böyük görüntülərim olub, amma onları udmuşam. Mən arzularımla “boylu” olmuşam. Biblik kurslarda dərs verirdim, amma hiss edirdim ki, bundan da çox işlər görməyə çağırılmışam.

Sükut illəri mənim üçün olduqca çətin olmuşdur, amma gərəkli idi. Böyüdüm, müdriklik və təcrübə əldə etdim, çox şeylərdən dərs aldım, Allahın Kəlamını öyrəndim. Mən geri çəkilməyə hazırlaşanda Allah nə isə etdi və məndə yenidən ümid alovu yanmağa başladı.

Allah Öz övladlarına diqqətlə nəzarət edir və O heç vaxt gücümüzdən artıq sınağa çəkilməyimizə imkan vermir (1Korinflilərə 10:13). Allah istənilən şəraitdən öz vaxtında çıxardır. O, bizə ehtiyacımız olan şeyləri verir ki, həmişə sevincimiz olsun, Ona etibar edək və başa düşək ki, O, bizim ehtiyacımızı bizdən yaxşı bilir.

Hazırlıq

İmanlılara xatırlat ki, başçılar və hakimlərə tabe olub itaət etsinlər...

Titə 3:1

Allah vəftizçi Yəhyayı insanlara xəbər verməyə göndərdi: **“...Rəbbin yolunu hazırlayın...”** (Luka 3:1-6). Yəhya İncili 14:2 oxuyuruq ki, İsa yer üzünü tərk etməyə hazırlaşanda Öz şagirdlərinə dedi: **“...sizin üçün yer hazırlamağa gedirəm”**. Matta

İncili 20:23 oxuyuruq ki, Zavday oğullarının anası bir istəklə İsayə yaxınlaşdı ki, O, onun oğlunun birinə Onun Padşahlığının sağ tərəfində, digərinin isə sol tərəfində oturmasına icazə versin. O zaman **“İsa onlara dedi: Mənim içəcəyim kasadan içəcəksiniz. Amma sağımda və yaxud solumda oturmağa izn vermək Məndən asılı deyil. Atam onları kimlərə hazırlayıbsa, onlara veriləcək”**.

Allah insanı əvvəlcə hazırlamadan heç nə etmirdi, bizim də müvafiq hazırlığımız olmadan Onun bizi çağırdığı nəyisə etməyə izn verməzdi. Paul yazırdı: “Hər cür xeyirli iş görməyə hazır olsunlar (Titə 3:1). O Timoteyə nəsihət verirdi ki: **“Özünü Allaha sınaqdan keçmiş, həqiqət kəlamını doğruluqla işlədən alnıaçıq bir işçi kimi təqdim etməyə çalış”** (2Timotey 2:15).

Bibliya kollecində aldığınız təhsil, xidmətə göstərdiyiniz kömək, rəisinizə xüsusi rəğbət bəsləmədiyinizdən ürəyinizcə olmayan işi icra etməyiniz sizin hazırlığınız ola bilər. Allaha etibar etməyi öyrəndiyiniz müddət, firavan yaşamanız üçün Allahın verdiyi xeyir-duaya inamınız, pullarla düzgün işləməyi öyrənməyiniz sizin hazırlığınız ola bilər. Bir çoxları

inkişaf etmək istəyir, amma bəziləri inkişaf etməyə hazırlaşmaq da istəmir.

Keçdiyimiz hər bir mərhələ vacibdir. Axı hər mərhələdə nəyisə öyrənirik və onlardan hər biri bizim tam hazırlığımızın bir hissəsi sayılır. Yalnız əvvəllər öyrəndiklərimizdən sonra hazırlığın növbəti səviyyəsinə keçə bilərik. Bundan başqa bir mərhələdən digər mərhələyə keçməkdən ötrü uzun müddət gözləmək lazımdır. Biz gözləməyi öyrənməyəne qədər uğursuz kiçik mömin insan olacağıq. Uğursuz insanlar deyingən, qorxulu olurlar, onlarla yola getmək çox çətindir. Uğursuz insanlar digərlərini də uğursuz edirlər. Ona görə də həyatınızın hər mərhələsindən həzz alın! Sizin məyus halınız indi olduğunuz bu mərhələni bir qədər də olsun qısaltmır, əksinə o sizə daha da uzun görünə bilər.

Oturun

Allah bizi Məsih İsada, Onunla birlikdə dirildib səmada oturtdu.

Efeslilərə 2:6

Siz həkimin, hüquqşünasın, daha kiminsə qəbuluna gəlmisiniz katibə sizə bir az gözləməyi təklif edir və vaxtı qısaltmaqdan ötrü

jurnalları vərəqləməyi yaxud televizora baxmağı məsləhət görür. Bu onu deyir ki, yanına getdiyiniz adam sizə gözləmək lazım olduğu üçün kefinizin pozulmasını istəmir.

İsa yer üzündə xidmətini başa vurub qurtaranda O, göyə qalxdı və oturdu. İsanın göyə qalxmasından sonra Onun haqqında danışılan Əhdi-Cədidin əksər ayələrində Onu oturaq vəziyyətdə təsvir edirlər, məsələn: **“Lakin Allah mələklərin hansına nə vaxtsa Mən düşmənlərini ayaqlarının altına kətil kimi salanadək sağımda otur demişdir?”** (İbranilərə 1:13). İsa Atanın iradəsini yerinə yetirdi, Ata da Ona dedi: “Otur və istirahət et, Mən isə bu vaxt ərzində Sənin düşmənlərinlə məşğul olacağam”. Eynü şeyi Allah bizə də deyir. Bizi göydə Məsih İsanın yanında oturtdu (Efeslilərə 2:6).

Sizdən gözləməyi xahiş edəndə dövrə vurub gəzişə və hər saniyədən bir saata baxa bilərsiniz. Oturub jurnalları da vərəqləyə bilərsiniz.

Qoy hər şey öz axarı ilə getsin

Biz tez-tez bu ifadəni eşidirik. Hələ başqa cür də deyirlər: “Qoy hər şey olduğu kimi getsin”.

Dörd uşaqlarımdan hər birinə hamilə olanda on ay boylu gəzmişəm. Dördüncü uşağım anadan olandan sonra həkim mənə dedi: “Siz mənə yeganə tanış qadınınsınız ki, hamiləlik müddətiniz dişi fillərdəki kimidir”.

Kim bilir, bəlkə hələ o vaxtı Allah mənə necə düzgün gözləməyin vacibliyini öyrədirdi. Əgər nəyisə gözləməsək, heç vaxt səbirli olmağı öyrənməyəcəyik. Səbir nəinki xaricdən, hətta daxildən də bürüzə verməlidir. Bu keyfiyyət artıq bizdə var, çünki biz Allahın övladlarıyıq və Müqəddəs Ruh bizdə sakunlənib, amma onun aşkar olmasından ötrü bunun üzərində işləməliyik.

Hər dəfə hamiləlik müddətim sona yaxınlaşanda tez azad olmaqdan ötrü hər şeyi olduğu kimi təsəvvür etməyə çalışırdım. Mən tez-tez gəzintiyə çıxırdım, gənəgərçək yağı qəbul edirdim, adəti üzrə olduğundan daha çox işləyirdim və ümid edirdim ki, bu doğmağım kömək edəcək. Bir gün isə doğmaq üçün xəstəxanaya həkimin yanına getdim, amma o, məni evə geri qaytardı.

Allahın Kəlamından və şəxsi təcrübəmdən sizə məsləhətim budur ki, həddindən artıq tələskən olmayın. Əgər “hamiləsinizsə” öz arzu və istəyinizlə vaxtından əvvəl “doğmağa”

çalışmayın. Həyatımızda çox böyük hərcmərclik ola bilər, hətta hər şeyin elə də yaxşı getmədiyinə görə Allahdan da inciyə bilərik. Amma biz Onun vaxtını gözləsək, onda hər şey məhz lazım olduğu kimi baş verəcək. Biz daim tələsirik. Allah isə heç vaxt tələsmir. **“Rəbdən zövq al, O da səni urəyinin istəklərinə çatdıracaq”** (Məzmur 37:4). Rəbdən zövq alın, O da sizin istəklərinizi verəcək. Əgər O, ürəyinizə istək qoyubsa, inanın ki, O lazımı vaxtda onu yerinə yetirəcək. Hecə rəftar etmək lazım olduğu barədə Allahdan göstəriş gözləyin, Onun dediklərini edin, amma qabağa qaçmayın.

Səbirlə gözləməyi öyrənin

“...Görün əkinçi birinci və axırncı yağış yağanacan səbir edərək torpağın qiymətli məhsulunu gözləyir. Siz də səbirli və ürəkli olun...”

Yaqub 5:7-8

Səbirlə gözləməyi öyrənin. Səbir sadəcə gözləmək qabiliyyəti deyil, o həm də gözləmə zamanı davranışdır. Gözləmə həyatın ayrılmaz hissəsidir. Vaxtımızın çoxu gözləməyə,

gözlədiyimizi almağa gedir. Bu o deməkdir ki, hətta istəklərimizin həyata keçməsinə gözlədiyimiz vaxtda həyatda sevinməyi öyrənməyə dəyər. Bundan başqa nə qədər ki səbirsizliklə gözləməli olacağıq, onda bizə daha çox gözləmək lazım gələcək. Nəyə görə gözləmək məcburiyyətində oluruq? Ona görə ki, gözləmə vaxtı özümüzü necə aparmağın lazım olduğunu Allah bizə öyrətmək istəyir. Bax, bu haqda dərinlən düşünün: cavab gözlədiyimiz vaxtda düzgün olmayan davranışımız (məsələn, həyatımızı cızma-qara etməyimiz, bizim hələ də gözlədiyimiz şeyi digər insanların almasına paxıllıq etməyimiz, daim insanlar tərəfindən şəfqət axtarmağımız, emosiyalarımıza nəzarət etməməyimiz...) nə üçün bizə gözləməyin lazım gəlməsinə səbəbdir. Hətta ruhən daha yetkin olduğumuz zaman və artıq Allahdan daha yaxşı və daha çox nəyisə almağa hazır olanda bizə yenə də gözləmək lazım gəlir. Hazırlıq dövrü ərzində Allah hərtərəfli, çətin işi bizim üzərimizdə yerinə yetirir və biz də yaxşı olardı ki, buna tabe olaq. Allah bizi təmizləməlidir, bizim üçün nəzərdə tutduğu şeyə bizi hazırlamalıdır və ürəyimizə qoymalıdır. Ola bilsin ki, insanların çoxu heç vaxt Rəbbin onlar üçün hazırladığını almayacaqlar. Onlar heç vaxt istəklərinin yerinə

yetirilməsini görməyəcəklər, ümumiyyətlə ona görə ki, onlar bu kitabda ya mənim yazdıqlarımı başa düşürlər ya da başa düşürlər, amma tərslik və inadkarlıq edirlər. Səbirlə gözləmə qabiliyyətsizliyi yaxud istəməmə insanların həyatda nə üçün sevinməmələrinin səbəblərindən biridir. Amma mən inanıram ki, bu kitabı oxumaqla siz dəyişiləcəksiniz. Bir misal çəkim, inanıram ki, bu sizə yararlı olacaq.

1993-cü ildə Allah bizə televiziya xidmətinə başlamağı əmr etdi. Bunun üçün əvvəlcə bizə Allahdan sonrakı müəyyən göstərişləri gözləmək lazımdır. Nədən başlamağın lazım olması haqqında bizdə heç azacıq da olsa təsəvvür yox idi. Biz bu sahədəki təcrübəli insanlarla danışdıq və aydın oldu ki, bizə prodüser lazımdır. Burada Allah yadımıza saldı ki, o zamanlar televiziya proqramında prodüser işləyən digər ibadətdən olan adam bir neçə ay bundan qabaq bizə öz xidmətini təklif etmişdir. Amma o zaman ona demişdik: “Ərizə yazın. İndi bizim televiziya xidmətimiz yoxdur, ona görə də hələki bizə televiziya prodüseri tələb olunmur”. Allahın bildiyini biz bilmirdik və bu planın həyata keçməsi üçün bizə lazım olanları O, əvvəlcədən verməyə başladı. Biz o prodüseri işə götürdük. O, avadanlıqları axtarmaqla məşğul oldu, biz isə

çəkilişlərə başlamaq anını gözləyirdik və iş arası xidmət üzrə partnyorlarımızla və dostlarımızla Allahın bizə olan planları haqqında danışırıdık. Biz onlardan bu layihəyə kömək etmələrini xahiş etdik və işə başlamaqdan ötrü lazım olan məbləğin nə vaxt olacağını gözlədik. Nəhayət, bizim avadanlığımız oldu, amma başa düşdük ki, bizə həm də bizimlə gedib çəkilişlər edəcək kino-operator da lazımdır, ona görə də Allahın belə insanları nə vaxt göndərəcəyini gözlədik. Sonra telestansiyalarla danışılar aparmağa başladık. Telestansiyaların müdirləri dedilər ki, onlara cınaq üçün etdiyimiz proqramımız lazımdır, ona görə də ilk proqram üzərində gedən işin qurtarmasını gözləyirdik, daha sonra onu telestansiyaya göndərdik və onu bəyənib - bəyənəcəkləri cavabını gözləməyə başladık. Nəhayət, teleproqramlarımız müntəzəm efirə çıxmağa başladı və biz rəylər gözləyirdik...

Gördüyünüz kimi bizə daim gözləmək lazım gəlirdi? Yaddan çıxartmayın: gözləmə dövrü – həyatın ayrılmaz hissəsidir, ona görə də “...səbirli olun” (Yaqub 5:7).

Düzgün gözləməyi öyrənin

Biz təkə Allahı yox, insanları da gözləməyi

öyrənməliyik. Bax, Allah mənə universamda aparılan nizama necə səbirlə yanaşmağı öyrətdirdi. Təxminən iki il ərzində hər dəfə kassada növbəyə dayananda qismətimə ya astagəl kassir düşürdü, ya yeni işçi ya da şagird olurdu; yaxud məndən qabaqda dayanan adamın dəyərsiz qədər ərzaqları olurdu yaxud kassa aparatında pulun qalığı qurtarırdı; yaxud iş növbəsinin dəyişməsi vaxtı gəlirdi, mənə də kassanı dəyişənə qədər gözləmək lazım gəlirdi. Belə hallarda mən də digərləri kimi edirdim - ən qısa növbə olan yerdə dayanırdım, amma o həmişə uzun görünürdü. (Biz həmişə ən qısa yolu seçməyə çalışırıq, o isə həmişə yaxşı olmur). Mən hətta hansı növbədə dayanmağım barədə dua edirəm, amma yenə də ən çox belə problemlər baş verən yerə düşürəm. Hər dəfə də məyus oluram, əsəbiləşirəm və hətta bunu gizlətməyə də çalışmıram. Düşünürəm ki, onsuz da özünü arxayın hiss etməyən işçi mənə baxmaqla özünü daha da pis hiss edir.

Mən hətta universamda növbələri səbirlə gözləməyi öyrənməyə qədər, təbii ki, Allahın mənə vəd etdiklərini gözləmək halında deyildim.

Allah tez-tez bizim üçün nəzərimizdə heç bir əhəmiyyət kəsb etməyən nəşə kiçik şeydən

başlayır, amma əslində bu çox vacibdir. Gördüyünüz kimi prinsip belədir: əgər səbrimiz varsa, o hər şeydə özünü göstərəcək. Əgər ən azı səbirsiziksə, Allah hansısa vacib bir şeyi yerinə yetirməyə bizə etibar etməyəcək. Biz Onun təmsilçiləri və elçiləriyik (2Korinflərə 5:20), ona görə də bizi əhatə edən insanlara yaxşı nümunə olmalıyıq.

Bu yaxınlarda mağazada Milad bayramı hədiyyələrinin alqı-satqısında idim və mənə kiçik bir hədiyyənin pulunu ödəməkdən ötrü uzun-uzadı növbəyə dayanmaq lazım gəldi. Məndən qabaqda dayanan insanların bazarlıqları çox idi və nəhayət, mənim növbəm çatanda satıcı qız dedi: “Çox sağ olun ki, gözlədiniz. Siz həqiqətən də mənim düşündüyümsünüz? Siz o televiziyanı olan qadınsınız?”. Sonra o dedi: “Siz içəri girən kimi mən dərhal düşündüm ki, bu Sizsiniz”. Nədir, mənə növbədən-kənar xidmət etmədiyiniz üçün səbirsizlik göstərməli və əsəbiləşməliydim?

İnanın mənə, Allahın məni yapıb münasibətlərimi dəyişdiyi dulusçuluq dairəsində olduğum vaxtlarda görmədiklərimi indi görəəm. Əlbəttə, mən hələ də səhvlər edə bilərəm, amma həmişə bu cür çətin vəziyyətlərdən çıxanda rahat nəfəs alıram, çünki “o,

televiziyada təbliğ edən həmin ledidir” deyən insanların əhatəsindəyəm.

Bax, digər bir hadisə. Bir gün ailəmlə restoranda nahar edirdik, birdən ofisiant qızın ayağı büdrədi və içində su, kofe və çay olan sinini ərimin üstünə çevirdi. Deyv özünü lütfkar və nəzakətlə apardı. O hətta inzibatçı ilə danışdı ki, onu bu səhvinə görə cərimələməsinlər. O isə hönkür-hönkür ağlayırdı, çünki cəmi ikinci həftə idi burada işləyirdi və birinci dəfə idi ki, belə böyük masaya xidmət edirdi. Sonra o, bizə içində içkilər olan digər sinini gətirdi və dedi: “Düşünürəm ki, Sizin burada olmağınıza görə mən bir az əsəbiləşirəm. Həmişə televizorda Sizin proqramınıza baxıram”. Urəyim çırpınmağa başladı: “Rəbbim minnətdaram, minnətdaram, minnətdaram, minnətdaram, minnətdaram ki, mən özümdən çıxmadım”.

Tələskənlik insanı sevincdən məhrum edir

Allah uzun müddət mənə öyrətdi ki, tələskənlik insanı sevincdən məhrum edir. Allah nə tələsmir, nə də boş-boşuna əlləşmir, biz də Onun surətində və bənzəyişində yarandığımız

üçün tələsməməliyik. Təsəvvür edə bilərsiniz ki, İsa Özünü bizim kimi aparsın? İnanmıram ki, O, səhər qalxıb şagirdlərinə desin: “Tələsin! Bizə konfrans keçirmək üçün təcili Yerusəlimə yola düşmək lazımdır!” Allah nəinki gözlənilən şeylərin nə vaxt həyata keçməsinə görəçəyimiz müəyyən vaxtı, həm də bizə yaşamaq lazım olan surəti də təyin edib. Tələskənlik və çapalama bu gün yer üzündə ağalıq edir, bizi tələsməyə və əsla edilməyə ehtiyac olmayan şeyləri tez etməyə məcbur edir. Bəzi insanlar elə tez-tez danışirlar ki, onları çətinliklə başa düşürsünüz və güc-bəla ilə onların sözlərini mənimsəməyə çalışırsınız. Onların təkrar etməsini xahiş edəndə, hətta əsəbiləşirlər. İnsanların çoxu yeməyi çeynəmədən udduqlarına görə qədə-rindən artıq yeyirlər. Yeməkdən özümüzü saxlaya bilməyən ləzzət alırıq. Bədənlərimiz təkcə onu bəsləməyə ehtiyac duymur, biz ye-məkdən zövq almalıyıq. Əgər yeməyi mükəm-məl çeynəsək, onda tez doyacağıq.

Hamı harasa tələsir. Hər kəsin işi başından aşır. Boş-boşuna əlləşməməyə qərar verin. Əgər daima tələssəniz, həyatdan zövq ala bilməyəcəksiniz, həyatınız beləcə hiss edilmədən gəlib-keçəcək.

İnsanlar çox məşğul olmalarından və yorğunluqlarından şikayət edirlər, amma rejimlərində heç bir dəyişiklik etmirlər. Həyatı dadın! Hər bir gündən zövq alın! Hər axşam gün ərzində xüsusilə maraqlı nəsə baş veribsə, keçən günün hadisələri barədə fikirləşin. Sizə nəyinsə zövq verməsi haqqında fikirləşin və buna yenidən sevinin. Əgər işinizin öhdəsindən gəlməyi çətdirmirsinizsa, onda sizə işlərinizin miqdarını azaltmağa tələsmək lazımdır. Həmişə səhərlər evdən gec çıxırsınız, ona görə də hər dəfə sizə var ayağınızla işə qaçmaq lazım gəlir. Onda səhər erkəndən durun. Tələsmə ruhuna müharibə elan edin! Rəbbi bizim həddindən artıq fəallığımız, hətta bunu Onun görə etsək də təsirləndirmidi. Yadda saxlayın ki, sakitlik sevinc gətirir. Əgər iblis bizim sakitliyimizi oğurlayırsa, deməli o, sevincimizi də oğurlayır.

Qoy səbirin mükəmməl təsiri olsun

Dözüm də öz əməlini kamil etsin ki, siz yetkin və kamil adamlar olasınız, heç bir çatışmazlığınız olmasın

Yaqub 1:4

Biz həqiqətən səbirliyiksə, iblis bizi manipulyasiya edə bilməyəcək, bax buna görə

də o, var qüvvəsilə bizim səbirli olmağımıza mane olacaq. İtaətlilik – bütün yerdə qalan şeylərin baş verdiyi əsas keyfiyyətlərdən biridir. Səbir itaətlə sıx əlaqəlidir. Səbirsizlik isə məğsinə görə qürurdur. Səbirsiz insan deyir: “Nə, mən gözləməliyəm?! Bu heç vaxt ola bilməz! Siz mənə kim hesab edirsiniz?”. Yaxud “Mən gözləməyə hazırlaşmıram. Mənim vaxtım yoxdur, belə ki, tələsin”.

Yaqub hər şeydə səbirli olsaq, heç nəyə ehtiyacımızın olmayacağını deyirdi. Eyni zamanda ruhən də böyüyəcəyik və iblis üçün əlçatmaz olacağıq. O, bizə əlverişsiz şəraitlər yaxud qıcıqlandırıcı adamlar vasitəsilə təsir edə bilməyəcək. Bizdə səbri təkmilləşdirən o hadisələrə etinasızlıqla yanaşmayın. Bu hadisələr sizin düşmənləriniz yox, dostlarınızdır və onlar arzularınıza çatmağa sizə kömək edəcəklər.

Əgər Allahın qəbulundasınızsa, inanıram ki, oradasınız, onda oturun və gözləmə vaxtınızı çox yaxşı keçirin! Tələsməyin. Tələskənlik yalnız sizi uğursuz edəcək, başqasını yox. Allah hər şeyi götür-qoy edib ki, gözləmə vaxtınız sizə ağır yük olmasın. Belə ki, üzülməyin və həyatda sevinin!

QARŞILIQLI MÜNASİBƏTLƏRDƏ SƏRBƏSTLİK

**Qardaşlar siz azadlığa dəvət olunmusunuz.
Qalatiyalılara 5:13**

Bizim hər birimiz həyata sevincimizi müxtəlif cür ifadə edirik. Bəziləri daim həyatdan zövq alır, digərləri isə tamamilə zövq almırlar. Bəziləri həyatda hərdənbir sevinir, digərləri isə hətta bunun necə mümkün olmasını təsəvvür də etmirlər. Amma Müqəddəs Kitabın geniş tərcüməsində yazıldığı kimi İsa gəldi ki, həyatda sevinək (Yəhya 10:10). Bunun üçün isə bizə hər cür əsarətdən azad olmaq və digərlərinə də azad olmağa imran vermək lazımdır. İnsanın özünə yüklədiyi ən ağır yük hamıya nəzarət etməyə cəhd etməkdir.

Uzun müddət ərzində mən hər şeydə ərimə, uşaqlarıma, dostlarıma nəzarət etməyə çalışırdım. Bunu ona görə etmirdim ki, lüzumsuz hər şeyə irad tutanam. Uşaqlıqda daim mənim özümə nəzarət edirdilər və bərk incidirdilər və bir dəfə qərara aldım ki, bu vəziyyətin iki çıxış yolu var: ya özün nəzarət etməlisən, ya da

nəzarət edilməlisən. İnsanlara mənə başçılıq etmələrinə izin verməyə qorxurdum, çünki hesab edirdim ki, əgər mənə hökmdarlıq etmələrinə imkan versəm, bütün istədiklərim şeylərin heç birini əldə etməyəcəm. Ürəyim mənim üzərimdə ağalılıq edən adam tərəfindən artıq yaralanmışdır. Mən bunun yenidən təkrar olunmasına imkan verməyə hazırlaşmırdım. Əslində mən artıq nəzarət etməyə başladığımı hətta dərk etmirdim, zəhləm getdiyi şeyi özüm edirəm. Mən xoşbəxt olmadığımı yaxşı başa düşürdüm. Nə sülhüm, nə də sevincim var idi, əlbəttə ki, mən həyatdan zövq almamışdım. Mən hansısa problemimin olduğunu bilirdim, amma məhz hansının olduğunu və onu necə aradan qaldırmağı bilmirdim. Təkcə başqalarına nəzarət etməyə cəhd etmirdim, həm də bəzən insanlara özlərinə nəzarət etmələrinə imkan verirdim. Məni son dərəcə onların mənim haqqımda nə fikirdə olmaları narahat edirdi, ona görə də mən onların gözlədikləri və ucadan demədikləri tələblərə uyğun yaşamağa çalışırdım. Bu xüsusilə əlaqə saxlamaq istədiyim o insanlara münasibətimdə görünürdü. Mən onların bir hissəsi olmaq istəyirdim, amma yenə də kənar qalırdım. İndi bunu yadıma salanda mənə aydın olur ki, mən məni sevən o insanlara

nəzarət etməyə çalışmışam və daim cevgilərini son dərəcə istədiklərim insanların məndən üz döndərəcəkləri qorxusu ilə yaşamışam. Beləcə, özümü azadlıqdan məhrum etmişəm.

Allah bizi kiminsə bizə nəzarət etməsindən ötrü yaratmayıb. Allaha həyatımızın “cilovunu” təqdim etməyə hazır olmaqla özümü bizə nəzarət etməliyik, onları tutub saxlamamalıyıq və onları bizdən öz səmərə və xeyirləri üçün istifadə etmək istəyən insanlara verməməliyik. Mən çox uzun yollar keçmişəm və digərlərinə kömək etmək iqtidarındayam. İndi hər cür əsarətdən azadam və başqalarına nəzarət etmək adətindən canımı qurtarmışam.

Dəyişilin, amma uyğunlaşmayın

Bu dövrə uyğunlaşmayın, əksinə, düşüncənizin təzələnməsi ilə dəyişin ki, Allahın yaxşı, razı salan və kamil iradəsini ayırd edəsiniz.

Romalılara 12:2

Bizim barəmizdə Allahın iradəsi dəyişilməyimizdir, uyğunlaşmağımız yox, yəni bizim necə olacağımız barədə insanlarda yaranmış surətə uyğun olmağa cəhd etməkdir və həmişə onların ümidlərinə haqq

qazandırmaq və tələblərinə cavab vermək bizim gücümüzdə deyil. İnsanlar istəyirlər ki, biz onların göstərişlərinə görə yaşayaq. Amma bu Allahın yox, onların iradəsidir. Mən kiminsə göstərişi ilə xoşbəxt və mükəmməl həyat yaşaya bilmərəm. Düşünürəm ki, siz də həmçinin. İnsanların çoxu fikirləşir ki, biz onların etdiklərini etməliyik. Əgər Allah buna razıdırsa, yaxşı, amma əgər O razı deyilsə, onda biz də “yox” deməyi bacarmalıyıq.

İnsanlar kinayə ilə danışmağı öyrəniblər: “Əgər mənim istədiyimi etməsən, mən səndən üz döndərəcəm”. Valideynlər bunu uşaqlarına deyirlər, arvadlar ərlərinə, ərlər də arvadlarına. İmanlılar bunu pastorlarına deyirlər. Dostlar dostlarına. Rədd edilmək ağrısına dözmək çətindir, ona görə də biz güzəştə getməyi üstün tuturuq. O dəqiqə Allahı razı salmaq əvəzinə insanı razı salırıq (Efeslilərə 6:6). Amma bundan biz yalnız zavallı biçərə oluruq. Biz sülhümüzü və sevincimizi itiririk. Əgər həyatda sevinmək istəyiriksə, onda hər şeydə Müqəddəs Ruha itaətli olmalıyıq, dostlarımıza və qohumlarımıza göz yummamalıyıq. Nəhayət, kiminsə artıq bizi manipulyasiya etdiyini başa düşəndə o insana qarşı qəzəblənməyə başlayırıq. Belə bir hadisə mənim də başıma

gəlmişdi. Yadımdadır, bir nəfərə qəzəblənəndə Allah mənə dedi ki, qəzəbləndiyim adamdan az günahkar deyiləm. Əgər biz buna imkan verməsək, heç kim bizim üzərimizdə hakimlik edə bilməz. Bəzən çox gərgin oluruq, başqalarından qorxuruq və onlarda heç bir təsir buraxmayacağımızdan həyəcanlanırıq. Buna görə də tamamilə bəxtsiz və özümüzə inamsız oluruq.

Bir dəfə axşam konfransdan əvvəl dua otağına girdim və orada bir növ gimnastika edən ibadət liderini gördüm. Düşündüm: “O, nə edir? Ümumiyyətlə o, ibadəti aparmağa hazırlaşmalıdır”. O, bu lal suala cavab verdi: “Bu gün mən mədh etməyə hazırlaşanda Allah mənə azad olmağı dedi”. Onun sözü məni heyrləndirdi, çünki təbliğ etməyə hazırlaşanda və “azadlıq” sözünün lüğətdə tərifini axtaranda, ən birinci tapdığım “azad olmaq” sözü oldu.

Tanış yaxud tanış olmayan insanlar arasında dolanmaqla heç vaxt gərginləşməyin. Üzülün, daha çox söhbətçil olun, öz-özünüzlə olun. Öz-özünüzlə olmağınız dostlarınızın xoşuna gəlmirsə, o zaman onlar sizə dostdurlarmı? Oğru öldürmək üçün gəlir (Yəhya 10-10). O, nəyi yox etmək istəyir? Bizim həyat gücümüzü.

O, bu gücü qorxu və ümitsizlik hissilə əzmək və boğmaq istəyir.

Özünü başqaları ilə müqayisə etməyin

Buna görə də daha bir-birimizi mühakimə etməyə, əksinə qərara alın ki, heç bir qardaşın önünə onu büdrədən yaxud pis yola çəkən bir şey qoymayasınız.

Romalılara 14:13

Biz özümüzü digərləri ilə, qabiliyyətlərimizi və nailiyyətlərimizi başqalarının qabiliyyətləri və nailiyyətləri ilə müqayisə etməməliyik. Bizim hər birimiz nadir insanlarıq və Allahın bizim hər birimiz üçün ayrı-ayrılıqda planı var. Həyatda insanlar bir-biri ilə təmasda olanda da, yenə də bir-biri ilə özünü müqayisə etməməlidir. Biz hətta səhv etmək hüququna malik və onlarda öyrənirik. Necəsə Allah mənə demişdi: “Coys, sənin haqlı olmağın düzgün fikirlərini inadla daha kiməsə qəbul etdirməyə sənə hüquq vermir.”. Allah bizə azad seçim hüququnu verib, biz də bu hüquqdan istifadə etməliyik və onu başqalarının əlindən almamalıyıq. Nəhayət başa düşdüm ki, mənə tamamilə mütləq öz ərimə, pastorumun arvadına

yaxud qonşuma oxşamaq lazım deyil. Biz öz-özümüzü inandırırıq ki, başqalarına oxşama-lıyıq. Bu, bizi azadlıqdan məhrum edir. Bu kiminsə yox, yalnız bizim səhvimizdir.

Dua etmə tərzinizi başqalarının necə dua etməsi ilə müqayisə etməyin; özünüzün Müqəddəs Kitabı öyrənmək üslubunuzu da kiminləsə müqayisə etməyin. Biz insanları onları xoşbəxt etmək üçün razı salmaq istəyirik. Bu istəyin özündə pis bir şey yoxdur, amma bu pis nəticələrə gətirib çıxara bilər. Başqaları ilə razılıq və sülhdə yaşamaq Yazıya uyğundur (Romalılara 12:16, 18), təki sizin razı salmaq istəyiniz nəzakət qaydaları çərçivəsindən çıxmasın. Yadınızda saxlayın ki, öz azadlığınızı verəndə, sevincinizi də verirsiniz.

Qoy hər kəs öz həyatını yaşasın

Bu ifadə onu nəzərdə tutur ki, “Sən öz işinlə məşğul ol, mən də öz işimlə - vəssalam”. Bilirsiniz, hətta Müqəddəs Kitabda da deyilir ki, hərə öz işi ilə məşğul olmalıdır: **“...çalışın ki, dinc yaşayasınız, öz işinizlə məşğul olasınız və əliniz işdə-gücdə olsun”** (1Salonikilərə 4:11). Bax buna da can atmalıyıq.

Mən əmin oldum ki, nə vaxt öz işimlə məşğul oluram həyat mənim üçün öz gözəlliyini itirmir. Başqasının işinə burnumu soxanda, zavallı biçərə oluram, hansısa qarmaqarışıqlıq yaranmağa başlayır. Əlbəttə, həqiqətən də o adama sizin köməyiniz lazımdırsa, bacardığınız işlə kömək edə bilərsiniz, amma burada da əndazədən çıxmaq vacibdir.

Bizim üç uşağımız var. Onlar hamısı nikahdadırlar və inamla deyə bilərəm ki, valideynlər artıq böyümüş uşaqlarının işlərinə qarışmamağa öyrənsələr, həm özlərini, həm də onları çox xoşbəxt edə bilərlər. Siz zəhlə tökməyən məsləhətlər verə bilərsiniz, amma onu qəbul etmirlərsə, onda susun, müdrik olun. Xidmətimizdə çoxlu əməkdaşlar işləyir və biz onlara həqiqi qayğı göstəririk. Əlimizdən gələn işlə onlara kömək etməyə çalışırıq, amma artıq çoxdan başa düşmüşəm ki, bütünlüklə onların problemi ilə məşğul ola bilmərəm.

Yaxşı dost olun, amma özgəsinin həyatına qarışmaqdan çəkinin. Başqa insanın işinə, xüsusilə də şəxsi həyatına qarışmaq istəyi çox ciddi problemdir və ondan qaçmaq lazımdır. Mənim də keçmişdə belə bir problemim olmuşdur və o mənim həyata olan sevgimi məhv etmişdi. Sizin xətrinizə dəymək yaxud qınamaq istəmirəm,

amma sizə başqasının işinə müdaxilə etməmək çətindir, onda bundan azad olmaq üçün dua edin. Hamımız müxtəliflik və ona görə də özümüzü müxtəlif cür aparırıq və müxtəlif cür görürük, əhatə dairəmizdə bizə müxtəlif cür təsir edir. Məsələn, mən insan dəstəsi arasındayam və qəfildən su stəkanını dağıdıram. Bir nəfər dərhal qoynunda dəsmalla mənə tərəf özünü köməyə atır və mənim pərt olduğumu görərək həmdərd olur. Başqası o dəqiqə bu xoşagəlməz hadisədən qaça bilməyim və diqqətli olmağım üçün öyüd-nəsihət verərdi. Üçüncüsü – gülərdi, çünki ona bu səhv iş qərribə gələrdi. Mən isə bi iki nəfərə ya hirsənə bilərdim ya da öz-özləri ilə olmalarına yol verərdim, əgər onlara dəyişmək lazımdırsa, onda Allah Özü tamamilə bunun qayğısına qalmaq iqtidarındadır. Mən onlara görə dua edə bilərəm, amma onları qınaya və tənqid edə bilmərəm.

Uşağa tərbiyə ver

**Uşağa tərbiyə ver ki, layiqli yol tutsun;
o qocalanda da bu yoldan dönməz.**

Süleymanın Məsəlləri 22:6

Biz uşaqlarımıza tərbiyə verməliyik. Bu, bizim Allah qarşısında məsuliyyətimizdir.

Onların xasiyyətindəki müxtəlif xassələri bilmək uşaqlara düzgün tərbiyə verməyə kömək edir. Biz uşağın kiçiyini böyüyü ilə müqayisə edəndə: “Nə üçün sən bacın kimi yaxşı qiymətlər ala bilmirsən?” deməklə, daha bir çox başqa şeylərdə də müqayisə edirik və Allahın onlara olan planını pozuruq. Uşaqlarımızın hər birini Allah yaradıb və onları bir ailədə bizim məqsədlərimiz üçün yox, Öz məqsədi üçün yerləşdirib. Valideynlərin çoxu özlərinin xam xəyallarını uşaqlarında həyata keçirmək istəyirlər, bu isə onlara böyük təzyiq göstərir. Uşaqlar valideynlərini razı salmaq istəyir, amma valideynlər tərəfindən göstərilən təzyiq onları qəsdən itaətsizliyə gətirir. Biz uşaqlarımızı onlar kiçik ikən düzgün tərbiyələndirməliyik, böyüyəndə isə onlara şəxsi qərarlar qəbul etməyə imkan verməliyik. O zaman onlar bizə bir valideyn kimi hörmət edəcəklər və bizdən nümunə götürəcəklər.

Evi necə yığışdırmaq barədə mənim öz təsəvvürüm var. Hələ qızlarım kiçik olanda çalışırdım ki, onları təmizkar və səliqəli olmağa öyrədim. Amma qızlarımdan biri tamamilə səliqəsiz, o biri isə hətta məndən də səliqəli idi. Səliqəsiz qızımla pıntiliyinə görə mübarizə aparırdım və hesab edirdim ki, o biri

bir az həddini aşır. Hər ikisi böyüyüb, hər birinin öz evi var və hər birinin təmizlik haqqında öz təsəvvürü var. Qızımın biri bir az diqqətsizdir. Onun öz evi və oradakı səliphə-səhman xoşuna gəlir, amma onu bəzi əşyaların yerində olmaması narahat etmir. Bu evdə o yaşayır, ona görə də necə hesab edir, o qaydada da onu saxlayır. Digər qızım ideal səliphə-səhman xoşlayır. Nəhayət onu deyə bilərəm ki, evi o yığışdırır, mən yox, ona görə də bu onun öz işidir. Mən təxminən onların arasında təmizlik və nizam məsələsində dayanmışam. Qızımın birinin evində olduğundan daha çox səliphə-səhmanın mənim evimdə olması xoşuma gəlir, amma o biri qızımın belə əsaslı surətdə təmizləyə fikir verməsi xoşuma gəlmir. Belə ki, onları mənə oxşamalarına məcbur etməyə boş yerə çalışmışam.

Gəlin yaxşı yadda saxlayaq ki, uşaqlarımız öz olduqları kimi olmayıb, kimsə başqa birisi kimi olarlarsa, onlardan heç vaxt xeyirxah, yaxşı adam çıxmayacaq. Mən böyük oğlum böyüyənə qədər inadla mübarizə aparmışam. Yalnız bir neçə il bundan qabaq başa düşmüşəm ki, biz eyni güclü xasiyyətə malik olduğumuz üçün mübarizə aparırdıq. O, həmişə mənim dediyimin yaxud etdiyimin

əksinə gedirdi. Mən hesab edirdim ki, sadəcə o, mənə qulaq asmaq istəmir. Amma başa düşdüm ki, ona bəzi azadlıqlar versəm (əlavə etmək istəyirəm ki, güclü iradəyə malik olan uşaqlara daha çox azadlıq vermək lazımdır), biz çoxlu ziddiyyətlərdən və hesablaşmalardan qaça bilərik. Bizim güclü xarakterlərimiz bir-birimizə qarşı dururdu, indi isə bir-birimizə yol tapmışıq və hətta xidmətdə birlikdə çalışırıq.

Bir gün Allah mənə dedi: “Coys, uşaqlarına bu qədər ciddi yanaşma”. Mən sizi uşaqlarınızla həddindən artıq tələbkar və dayanıqlı olmamağa çağırıram. Onlar hələ sizin öyrəndiklərinizi öyrənməyiblər. Onlara vaxt verin və Allahın onlara nəyi öyrətdiyindən təəccüblənəcəksiniz. Töhmət barəsində də bir-iki kəlmə demək istəyirəm. Özümün, əməkdaşlarımın və dostlarımın uşaqları ilə etdiyim ünsiyyət təcrübəmdən başa düşdüm ki, əslində istədiyim vaxtda yox, lazım olan vaxtda onları islah edirəmsə, nəticə əhəmiyyətli dərəcədə çox yaxşıdır. Bizə bu məsələdə, bundan başqa hər hansı digər məsələlərdə də Allahın rəhbərliyinə diqqətli olmaq lazımdır. Biz boş-boşuna əlləşməkdən, özümüzü həyatın dahi dirijorları etməkdən əl çəkəndə, bizim hər gündən zövq almağa vaxtımız olacaq. Azad olun və öz

həyatınızla yaşayın. Başqalarına da istədikləri kimi yaşamağa imkan verin. O zaman siz daha da xoşbəxt insan olacaqsınız.

Uzun illərdir ki, həyatda heç sevinmirdim. Uşaqlarıma sevinc vermək əvəzinə həmişə onları dəyişdirməyə çalışmışam. Uşağınız hələ iki yaşındadırsa, onun tez bir zamanda böyüməsini və üç yaşının tamam olmasını arzulamayın. Əgər o təzəcə yeriməyə başlayıbsa, onun tez bir zamanda məktəbə getməsini arzulamayın. Daim o “mükəmməllik” vaxtını, nəhayət, onun həyatında hər şeyin düzgün olacağı vaxtı gözləməyin. Həyatın hansı mərhələsində olursa-olsun onunla sevinin. Allah bizə uşağı əziyyət çəkmək üçün yox, sevinmək üçün hədiyyə verib. Allahın həyatınıza gətirdiklərindən özünüzün və bütün insanların sevinəcəkləri qərarını elə indi qəbul edin. Özünüzün yaxud başqalarının qüsurlarına baxmayın. Pozitiv olun və yaxşı şeyləri görün!

3

ÖZ SEVİNCİNİZİ ZƏHƏRLƏMƏYİN

Çünki kim həyatdan kam almaq, xoş gün görmək istəyirsə, qoy dilini şərdən, ağzını hiylə danışmaqdan qorusun.

1Peter 3:10

İnsan ruhun sevinc vəziyyətində ola bilər, amma tezliklə onun əhval-ruhiyyəsini pozmaq olar. Yuxarıda göstərilən ayədə deyilir ki, həyatda sevinmək istəyiriksə, hətta sevinmək üçün görünən bir səbəb yoxdursa da, bu mümkündür, o zaman dilimizi şərdən saxlamalıyıq. Bizi bədbəxt edəcək kimi görünə bilən sözlərimiz çətinliklər vaxtında pozitiv qalarsa, o zaman sevincimizi itirmirik.

Xeyir-dua və lənət qaynağı

Amma dili heç bir insan əhliləşdirə bilmir. Dil qarşısızdır və öldürücü zəhərlə doludur. Dilimizlə Rəbb Ataya alqış edirik. Dilimizlə də Allahın surətində yaradılmış insanları lənətləyirik. Alqış və lənət eyni ağızdan çıxır. Qardaşlarım, bu

belə olmamalıdır. Bir bulağın eyni gözündən şirin və acı su çıxarmı?

Yaqub 3:8-11

Biz öz sözlərimizlə özümüzə həm xeyir-dua verə, həm də lənətləyə bilərik. Biz yaxşı, xeyirxah sözlər deyəndə xeyir-dua alırıq və həyatda sevinclə doluruq, amma pis və şər sözlər deyəndə, özümüzü lənətləyirik və bədbəxtçiliyə sürükləyirik. Başqalarının sizin haqqınızda danışmasına yox, özünüzün öz haqqınızda dediyinizə fikir verin. Daxilinizdə olan xeyir-dua bulaqlarından biri sevinçdir. Öz sözlərimizlə bu bulağı açə və onda şırıldağa bilərik.

Müqəddəs Kitab deyir ki, insanlardan heç kim öz dilini əhliləşdirə bilməz, ona görə də bizə Allahın köməyi lazımdır. **“Dil də oddur. Dil bədən üzvlərimizin arasında haqsızlıq dünyasıdır. O bütün bədənimizi ləkələyir...”** (Yaqub 3:6). Dil sizə çoxlu problemlər gətirə bilər. O sizin qarşılıqlı münasibətlərinizi poza bilər. Depressiyaya gətirib çıxarda bilər. Dostunuzun ürəyini sındıra və az müddətdə tanış olduğunuz adamı təhqir edə bilər. Dil – qarşısı alınmaz, nəzarətedilməz, öldürücü zəhərlə dolu bələdir. Artıq sevincinizi zəhərləməyə vaxt tapmısınız mı? Onda bu sətirləri oxuyun:

“Qeybətçinin sözləri şirin tikələrə bənzər, mədənin ən dərin yerlərinə düşər” (Süleymanın Məsəlləri 26:22). **“Ölüm və həyat dilin əlindədir, onu sevənlər barından yeyir”** (Süleymanın Məsəlləri 18:21).

Bu fəsildə çətdırmağa çalışdığım şeyləri Yazının bu yerləri təsdiq edir: söz bizə kömək edə yaxud bizi dərindən yaralaya bilər.

Sınaq vaxtı dil nələr edir?

Rəbb qorxusu pisliyə nifrət etməkdir, lovgalığa, təkəbbürə, pis yola, hiyləli dilə nifrət edərəm.

Süleymanın Məsəlləri 8:13

Çətinliklər görəndə nə deyirik? Bu çətinliklər haqqında danışırıq, hər şeydə başqalarını günahlandırırıq, deyirik. Bu seylərin hamısı isə bizi Allahdan uzaqlaşdırır. Problemlərdən yox, Allahdan danışsanız zəif yox, güclü olarsınız. Çətinliklər həyatımızın bir hissəsidir. Maşınınız varsa, vaxtaşırı onun hansısa detalını dəyişməlisiniz. Eviniz varsa, arabir onu təmir etməlisiniz. Bu həyatda biz də yaşayırıq, iblis də. Onun da məqsədi bizə çətinliklər verməkdir. O, ümid edir ki, bu şəkildə bizi yoldan çıxaracaq,

sülhümüzü və sevincimizi əlimizdən alacaq. Şeytan bizim Allahda və həyatda sevinməyimizi istəmir!

Tez-tez bizə elə gəlir ki, problemlər olduğundan da çoxdur. Əvvəllər mən də milçəyi şişirdib fil edirdim. Deyv isə əksinə, hansısa problemə görə həyəcanlanmırdı. Bunlar mənə göründüyü kimi ona elə də çox böyük görün-mürdü. Çətinlikləri şişirtmək adətində olan adam bu adətdən azad olmalıdır, yoxsa o heç vaxt həyatda sevinə bilməyəcək.

İbadət liderimiz qəfildən insanların öz problemləri haqqında danışdıqlarını eşitdiyini mənə söylədi. Onlara qulaq acmaqla o, heyrətlənmişdi: “Bəs, məndə nə üçün heç bir problem yoxdur?”. O, bu haqda fikirləşəndə yadına düş-dü ki, uşağının biri xəstədir, evdə məişət elektrik cihazı qırılıb, maşını sınıb. Amma o, bu haqda heç vaxt fikirləşməyib, daim başı xidmətə qarışıb, bizimlə xidmətə gedib, ibadət aparıb, ofisdə işləyib, yeni ilahilər yazıb. O, daim Allahın onu çağırdığı işi yerinə yetirməklə məşğul olub, Allah da bu vaxt ərzində onun problemlərini həll edib.

Rəbb bizə lap fırtınanın ortasında sakitlik verməyə hazırdır.

Müqəddəs Kitab bizə tərifə layiq olan şeylər haqqında fikirləməyi məsləhət edir (Filipililərə

4:8). Saylar Kitabı 13-cü fəsildə klassik nümunə görürük: on iki xəfiyyə vəd olunmuş torpaqlara nəzər salmağa yollanırlar. Onlardan on nəfəri o torpaqda yaşayan nəhəg adamlar haqqında pis xəbər gətirdi. Nə icə yaxşı şeylər haqqında danışmaq olardı, amma onlar yalnız nəhənglər haqqında danışdılar.

Gəlin yaxşı, optimist sözlərdən danışaq. Nə qədər yaxşı şeylərdən danışsaq, o qədər ruh yüksəkliyi hiss edəcəyik. Mənfi şeylərdən danışmağa üstünlük versək, onda ağırlıq hiss edəcəyik və özümüzü düşgün hesab edəcəyik. Bizim sözlərimiz harasa uzaqlara getmir, amma biz və eləcə də yanımızda olanlar onları eşidirik.

“Pis xəbər” – şaiyə, dedi-qodu, deyinmə, iftira bizi bədbəxt edir. İnsanların çoxu bunu başa düşmür, digərləri buna inanmaq istəmir, amma bu, həqiqətdir. Bəzi insanlar pis sözlər deməyi bacarmırlar. Bir zamanlar məndə o qədər mənfi əhval-ruhiyyə yaranmışdır ki, əgər o zaman nəcə müsbət bir şey desəydim, hamını bir dəfədə vurub-yıxardım. İndi isə tamamilə başqayam. Düşünürəm ki, əvvəllər narkotikani çox xoşlayan, indi isə ona olduqca nifrət edən narkotik asılılıqdan azad olmuş adama oxşayıram. Mənfi münasibətlərin, şər və pis sözlərin necə düşgünləşməsinə görə, onlara nifrət etdim. Allah pis

sözlərə nifrət etdiyi kimi (Süleymanın Məsəlləri 8:13), biz də onlara nifrət etməliyik. Müqəddəs Ruh bizə düz sözlər danışmağa kömək etməyə hazırdır. Amma biz necə bədxah danışanda O, bizi ifşa edəcək. O, əbədiyyətə apararı dar yolda dayanmaqda bizə kömək etməyə gəlib.

Allahın danışdığı kimi danışın

İki nəfər razılaşıb görüşməsə birgə yol gedərmə?

Amos 3:3

Allah bizə çox gözəl şeylər hazırlayıb, amma biz daim desək ki: “Mənim həyatımda yaxşı heç nə baş vermir. Mənim başdan-başa problemlərim var”, onda şübhə etməyə bilərik ki, problemlər daha da çoxalacaq. Söz – toxumdur. Biz nəyi əkirik, onu da biçirik. “Mənim çox gözəl gələcəyim var. Allah mənim tərəfimdədir. Keçmişdə nə qədər ümitsizliklə yaşamağımın indi əhəmiyyəti yoxdur, bu gün yeni gündür və Allahın mərhəməti və lütfü məni müşayiət edir” sözlərini deməyə başlayın.

Biz düzgün danışsaq, daha çox sevinc hiss edəcəyik. Bəzən problemlərimizdən danışanda, bu problemin özündən də çox problem vardır. Allah ürəklərimizin problemlərlə dolu olmasını

istəmir. Onlar ətrafımızda ola bilər, amma heç vaxt daxilimizdə olmamalıdır. Ürəklərimiz Allahla və Onun Kəlamı ilə doludursa, onda sevinc var. Amma biz elə öz sözlərimizlə yüngül və asanca sevincimizi zəhərləyə bilərik. Bu kitabda nə barədə yazacağımı öyrənməyə hazırlaşanda, o vaxtlar baş verən pis hadisələrin siyahısını bilə-bilə saxlamışdım. Biz Mayamada dərs demək dəvətini məzuniyyətimizlə birləşdirirdik. Bu həftə ərzində doqquz xoşa gəlməyən hadisələr baş verdi. Onları yazmasaydım, onlardan çoxunu tez bir zamanda yadıma sala bilməzdim, bu da ondan irəli gəlir ki, mən daha öz problemlərimdən danışmıram. Mən başa düşdüm ki, söhbət üçün daha maraqlı mövzular var, əgər xoşa gəlməz şeylərdən danışsaq, onda onlar getdikcə çoxalacaq.

Deyv qolf oynayırdı. O, altıncı şarı oyuğa vurub salmışdı ki, yağış yağdığına görə oyunu təxirə salmalı oldu. Axı o, şarı və xokkey ağacını məxsusən özü ilə Floridaya gətirmişdi, oyun üçün ödəmişdi, əsaslı surətdə raunda hazırlamışdı, amma oyun baş tutmadı. Ola bilsin bunda sizin üçün dəhşətli bir şey yoxdur, amma qolf oyunçusu üçün bu əsl faciə idi.

Mayamiyə gələndə bizi düz sahildə yerləşən gözəl bir mehmanxanaya gətirdilər, amma

mehmanxananın sahibi bizim üçün yalnız iki günlük boş nömrə ehtiyatda saxlamışdı, qalan günləri isə biz bu mehmanxananın özündə başqa nömrəyə keçməli idik. Bizə əşyalarımızı iki dəfə qablaşdırıb boşaltmaq lazım gəldi, bu isə heç xoşumuza gəlmirdi. Mehmahxanadakı ikinci nömrəmizin pəncərəsinin altında zibil yeşiyi var idi və otaq elə üfunət iyi verirdi ki, artıq gecəyarısı bu hava ilə nəfəs ala bilmədik və zibil yeşiklərini buradan götürmək üçün bir nəfər axtarmağa çalışdıq. Amma gecənin bu vaxtında mehmanxana işçilərindən kimisə tapmaq çətin idi.

Bu hələ harasıdır. Xidmət başlamaq üzrədir, amma yerli hakimlər maşın saxlama yerini bağlamışdılar. Məbədin qarşısındakı yolu qazmışdılar və maşın saxlamağa heç yer yox idi. Xidmətdən başqa biz nikah haqqında seminar keçirdik. Seminar keçirdiyimiz vaxt bir nəfər kişi saxlanan maşınların üzərinə arvadını axtarması haqqında elan yapışdırırdı.

Deyv kasetləri sata bilmirdi, çünki pul kisəsi mənim çantamda qaldığından pulun artığını qaytara bilmirdi.

Daha iki hadisə baş verdi: məni məbədə aparmalı olan adamlar gecikdilər. Hər şeyin sonunda da icarəyə götürdüyümüz maşını kimsə vurub əzdi.

Əgər bu bədbəxt hadisələr əvvəllər baş versəydi, səfərimizin sadəcə dəhşətli olmasını hesab edərdim. Amma bu dəfə başımıza gələn bu xoşagəlməz hadisələr mənə o qədər də narahat etmədi.

Oz sözlərinizə diqqətli olsanız, xoşbəxt olacaqsınız. Bu gün nə üçünsə şikətlənməyə macal tapmısınızmi? Şikayətlər adamı sevincdən tez məhrum edir. Bəzi insanlar daimi tənqidçidirlər. Kiminsə haqda pis fikirdə olmusunuzmu? Kiməsə tənqidi yanaşmışsınızmi? Bu da sizin sevincinizi zəhərləyir. Digər insanlar haqqında dedi-qodular təsəvvür edə biləcəyimizdən də çox bizə problemlər yaradır. Bir gün sanki nəyinsə mənə mane olduğunu hiss etdim. Bunu izah etmək çətindir, amma elə-belə deyildi. Beləcə üç həftə davam etdi və nəhayət, bunu Allahın aydınlaşdırmasını qərara aldım. O, mənim yadıma saldı ki, bir xidmətçinin vəz etməsini bəyənməmişəm və vəz edən zaman atdanmasını qınamışam. Bu qardaş Allahın xidmətçisidir, Müqəddəs Ruhun idarəçiliyi altında vəz edir, mən isə onun vəz etmə tərzini tamamilə pisləmişəm. Bununla mən Müqəddəs Ruhun tənqid etmişəm. Biz bizim üçün qeyri-adi və şübhəli olan şeyi məzəmmətləyirik. Mən bu hadisədən əhəmiyyətli ibrət dərsi aldım. Allah mənə olduq-

ca ciddi yanaşdı, qismən ona görə ki, mən Allahın Kəlamını öyrədən xidmətçiyəm. O istəmir ki, eyni bulaqdan şirin və acı su axsın. O istəmir ki, eyni zamanda mən onu həm izzətləndirim, həm də Onun surətində və bənzəyişində yaranan adamı tənqid edim.

Bir nəfərin qüsurluğunu görəndə öz fikrimizi bildirmiriksə, təvazökarlığımızı göstəririk. Ola bilsin, onun sizin kimi bacarığı yoxdur. Amma buna görə onu tənqid etməyə və töhmətləndirməyə bizim ixtiyarımız yoxdur. Bəzən biz insanları bizim kimi zirək olmadıqlarına görə danlayırıq, amma Allah bizi müxtəlif coşqu ilə törədib. Mən oğlum kimi cəld işləyən adamlara rast gəlməmişəm. Amma o, başa düşdü ki, hamı onun kimi belə cəld ola bilməz. Onun zirəkliyi, şübhəsiz Allahın verdiyi ənamdır. Məndə daha çox orta sürətdir. Mən elə insanlar tanıyıram ki, məndən cəlddir, elə də insanlar tanıyıram ki, məndən də astagəldir. Biz özümüzə, xüsusilə ləyaqətimizə baxdığımız zaman mühakimə gəlir və qərara alırıq ki, bizim kimi belə bacarığı olmayan heç kəs qəbul edilmir. Yadda saxlayın: **“Ölüm və həyat dilin əlindədir, onu sevənlər barından yeyir”** (Süleymanın Məsəlləri 18:21). Ona görə də qoy sizin sözləriniz şirin olsun ki, onların barı da şirin olsun!

Müəllif haqqında

Coys Mayer 1976-cı ildən Allahın Sözü'nün müəllimi oldu və 1980-ci ildə tam vaxtında xidmətə durdu. "Kül əvəzinə bəzək", "Mən və mənim uzun dilim", "Ağıl – döyüş meydanıdır" kimi kitabların ən yaxşı satıcısı olan o, 80-dən artıq kitabın müəllifidir. Onun vəzləri audio və videokasetlərə yazılmışdır. "Sevinc dolu həyat" Coys Mayerin radio və teleproqramları bütün dünyaya yayımlanır. Nəzəriyyələri ilə bölüşmək üçün o, müxtəlif ölkələrdə konfranslar keçirir. Coys və həyat yoldaşı Deyvin dörd uşağı var və onlar Missuri ştatının Sent-Luis şəhərində yaşayırlar.

TÖVBƏ DUASI

Tanrı səni sevir və səninlə yaxın münasibət qurmaq istəyir. Əgər indiyədək İsa Məsihi Rəbbin və Xilaskarın olmaq üçün dəvət etməmişənsə, indi səni bunu etməyə dəvət edirəm. Sadəcə ürəyini Ona aç. Aşağıdakı kimi dua edə bilərsən:

“Ata, mən bilirəm ki, Sənin qarşında günahkaram. Xahiş edirəm, məni bağışla. Təmizlə məni. Sənin Oğlun İsa Məsihə iman edirəm. Onun mənim üçün öldüyünə və mənim günahlarımı Öz üzərində çarmıxdə daşdığına inanıram. İndi mən öz həyatımı İsa Məsihə təslim edirəm. Ata, Sənin bağışlama və əbədi həyat ənamına görə Sənə minnətdaram. Xahiş edirəm, Sənin üçün yaşamağa mənə kömək elə. İsa Məsihin adıyla. Amin”

İndi ürəkdən dua etmişənsə, Tanrı səni qəbul etdi, təmizlədi və səni ruhani ölümdən azad etdi. Müqəddəs Kitabdan ayələri oxumaq və öyrənmək

üçün vaxt ayırın və yeni həyatındakı səyahətə Onunla birlikdə getdiyiniz üçün Tanrıdan səninizlə danışmasını xahiş edin.

Yəhya 3:16 1Korinfilərə 15:3-4

Efeslilərə 1:4 Efeslilərə 2:8-9

1Yəhya 1:9 1Yəhya 4:14-15

1Yəhya 5:1 1Yəhya 5:12-13

Dua edib Ondan Bibliya həqiqətlərinə inanan məsihçi kilsəsini tapmağı xahiş edin ki, Məsihlə münasibətində böyüməyə başlaya bilərsiniz. Tanrı həmişə səninizlədir. O, sənə rəhbər olacaq və səniniz üçün hazırladığı bol həyatı necə yaşamağı sənə göstərəcək!